

Dimitris Khatzís

Visat núm. 31

(abril 2021)

per Alberto Gil Alegre

Dimitris Khatzís nasqué a Ioànnina, el 1913. Visqué i estudià a Atenes fins el 1930, quan de sobte morí son pare i hagué de tornar a la seua ciutat natal per tal de reprendre l'edició del diari que aquest dirigia. A partir d'aquesta dècada, Khatzís va començar a involucrar-se en política.

Ben aviat s'afilià al Partit Comunista de Grècia (KKE) i començà a participar en diverses activitats per les que seria arrestat anys més tard, el 1936, per part del govern de Ioannis Metaxàs. Del 1946 al 1949 prengué partit en la Guerra Civil Grega per l'Exèrcit Democràtic de Grècia (DSE). Com a conseqüència, després de la derrota de l'esquerra, s'exilià a diversos països socialistes de l'Europa de l'Est fins el 1975, quan caigué la dictadura i pogué tornar al seu país.

Entre 1946 i 1976, Khatzís publicà un total de sis obres que es divideixen en quatre reculls de contes i dues novel·les. La majoria dels seus escrits s'enfonsen en diversos elements de la idiosincràsia grega, fet que crida l'atenció –o potser no– si tenim en compte que quasi tots ells els escrigué en terres llunyanes al país hel·lè. La seua obra paradigmàtica en aquest sentit és *El final de la nostra petita ciutat* (1953), una recopilació de contes en què l'autor narra les dificultats d'una petita comunitat –probablement Ioànnina– derivades de les transformacions econòmiques i industrials hagudes durant el segle XX. Aquesta és també la seua obra més popular i reconeguda. Juntament amb *El final de la nostra petita ciutat*, destaca una de les seues dues novel·les: *El llibre doble* (1976), on relata la solitària i dura vida d'un grec en la Grècia de la postguerra i més tard a Alemanya. Novament, Khatzís es serveix a *El llibre doble* d'elements contemporanis del seu país per trenar una història propera al lector de l'època. En un to realista i sense especials pretensions de commoure a pesar dels fets que relata, l'autor plasma, en aquesta novel·la també, el paisatge psicològic d'uns personatges que ben fàcilment podrien ser familiars o amics de qui els llegeix.

Dimitris Khatzís ha estat traduït al francès i a l'anglès, entre altres llengües. En català només tenim *El llibre doble* (Tigre de Paper, 2021), traduït per Montserrat Gallart. A l'apartat de fragments podreu trobar, properament, una mostra d'un dels relats del recull *El final de la nostra petita ciutat*.